

عربی اختصاصی (داخل ۹۷)

گزینه‌ی «۳»: «مقصور» نادرست است، زیرا اسمی صحیح الآخر است.
گزینه‌ی «۴»: حروف اصلی فعل «تَمَيَّزْتُ»، «م ی ز» است، بنابراین «مضاعف» نادرست است.

۱۷۵- گزینه‌ی «۱» (تملیل صرفی و نموی، عربی (۲)، ترکیبی)

تشریح گزینه‌های دیگر:
گزینه‌ی «۲»: «فاعل» نادرست است، زیرا افعال مقاربه اسم و خبر دارند، نه فاعل.

گزینه‌ی «۳»: «مزید ثلاثی» نادرست است، چون مجرد است.
گزینه‌ی «۴»: «مصدره: سفر» نادرست است، چون از باب مفاعله و از مصدر «مُسافِرَةٌ» است. هم‌چنین «ممنوع من الصرف» نادرست است.

۱۷۶- گزینه‌ی «۴» (قواعد اسم، عربی سال چهارم، صفحه‌ی ۶)

«الشَّمس» اسم مؤنث مجازی است که در این جا فاعلِ فعلِ «تطلع» واقع شده است، پس هیچ اجباری نیست که فعل حتماً مؤنث بیاید. در سایر گزینه‌ها، فعل‌های «لیست، لتشرق و کی تُخبر» همگی واجب التائین هستند، یعنی اجباراً باید به صورت مؤنث بیایند، زیرا که فاعلشان ضمیر مستتری است که به یک اسم مؤنث پیش از خود برمی‌گردد.

۱۷۷- گزینه‌ی «۴» (قواعد اسم، عربی سال چهارم، صفحه‌ی ۱۷)

«الله» فاعل و «من» مفعول به و محلاً منصوب است.
تشریح گزینه‌های دیگر:
گزینه‌ی «۱»: «مَن» فاعل و محلاً مرفوع است.
گزینه‌ی «۲»: «مَن» فاعل و محلاً مرفوع است.
گزینه‌ی «۳»: «مَن» فاعل و محلاً مرفوع است.

۱۷۸- گزینه‌ی «۴» (قواعد اسم، عربی سال چهارم، ترکیبی)

در این گزینه «المؤمن» مبتدا و «مَن» خبر است، دقت کنید که «مَن» موصوف نیست و جمله‌ی «يُعَلِّمُ...» که بعد از آن قرار گرفته است، صله‌ی موصول است، نه جمله‌ی وصفیه.

تشریح گزینه‌های دیگر:
گزینه‌ی «۱»: «عین» خبر و موصوف است. «جاریه» صفت آن است.
گزینه‌ی «۲»: «مکان» خبر و موصوف است. «كنت أذهب» جمله‌ی وصفیه برای آن است.
گزینه‌ی «۳»: «صخرة» خبر و موصوف است. «نقدر» جمله‌ی وصفیه برای آن است.

۱۷۹- گزینه‌ی «۲» (انواع اعراب، عربی سال چهارم، صفحه‌ی ۳۶)

صورت سؤال می‌گوید کدام گزینه بیان می‌کند که وارد شدن در رحمت، نتیجه‌ی ذکر است در گزینه‌ی «۲»، «أذکرَن» فعل امر است و «تدخلن» جواب طلب و مجزوم محلاً. ترجمه‌ی عبارت: ای دانش آموزان! خدا را ذکر گوید تا در رحمتش وارد شوید!
در گزینه‌های دیگر، جواب طلب مجزوم نشده است، یعنی نون اعراب از آخر فعل‌ها به اشتباه حذف نشده است: تدخلی، تدخل، تدخلوا.

۱۸۰- گزینه‌ی «۴» (منصوبات، عربی سال چهارم، صفحه‌های ۵۳ و ۵۴)

در این گزینه چهار نوع از مفاعیل وجود دارد:
ضمیر «ی» در ادعونی: مفعول به / «لیلاً»: مفعول فیه / «دعاء»: مفعول مطلق / «تقرباً»: مفعول له
تشریح گزینه‌های دیگر:
گزینه‌ی «۱»: «ک/ مریضاً»: مفعول به / «اليوم»: مفعول فیه
گزینه‌ی «۲»: «هيبه/ الآخرین»: مفعول به / «ببعاً»: مفعول مطلق
گزینه‌ی «۳»: ضمیر «نا» در تقوینا: مفعول به

۱۶۶- گزینه‌ی «۴»

(ترجمه، عربی (۳)، ترکیبی)
«نعم الإنسان»: (اسلوب مدح) خوب انسانی است / «الإنسان الّذی»: انسانی که... / «یکون صادقاً»: صادق باشد / «يلتزم»: ملتزم باشد / «الصدق»: راستگویی / «الأمانة»: امانتداری
دقت کنید فعل باید به صورت فعل و اسم نیز به صورت اسم ترجمه شود، پس «یکون صادقاً» به صورت «راستگو، صادق و...» نادرست است.

۱۶۷- گزینه‌ی «۳»

(ترجمه، عربی سال چهارم، ترکیبی)
«يستيقظ»: (در این جا) بیدار می‌شوند / «بعض الناس»: برخی از مردم / «قبیل»: (اسم مصغّر) کمی قبل از / «لأنهم»: زیرا آنان / «يُريدون»: می‌خواهند / «أن يوصلوا»: که برسانند / «أيدھيم المقتدره»: داستان توانمند خود / «الإكتفاء الذّاتي»: خودکفایی

۱۶۸- گزینه‌ی «۴»

(ترجمه، عربی (۲)، ترکیبی)
«كُن كالنملة»: مانند مورچه باش (حذف سایر گزینه‌ها) // «عندما»: هنگامی که / «تجعل»: قرار می‌دهی / «أصبعك»: انگشتت / «لا تنتظر»: منتظر نمی‌ماند / «تُغَيِّر»: تغییر می‌دهد / «طريقها»: راهش را

۱۶۹- گزینه‌ی «۳»

(ترجمه، عربی (۲) و (۳)، ترکیبی)
تشریح گزینه‌های دیگر:
گزینه‌ی «۱»: «یک درخت هرگاه بر زمین بیفتد، همه مردم آن را احساس می‌کنند» درست است.
گزینه‌ی «۲»: «ولی هنگامی که جنگلی بزرگ رشد می‌کند، هیچ کس آن را احساس نمی‌کند» درست است.
گزینه‌ی «۴»: «دقت آن‌ها به افتادنت، بیشتر است، پس مراقب باش!» درست است.

۱۷۰- گزینه‌ی «۲»

(تصریب، عربی (۲) و (۳)، ترکیبی)
«صدقه بدهید»: تصدّقوا / «اگرچه»: و لو / «با یک لبخند»: (نکره) بيسمًا / «تا محسوب شود»: لثَّحْسَبْ / «جزئی»: جزءاً / «خوبیهایتان»: حسنا تكم
دقت کنید که «صدّق، يصدّق» به معنای «باور کرد، باور می‌کند» و «تصدّق، يتصدّق» به معنای «صدقه داد، صدقه می‌دهد» است.

۱۷۱- گزینه‌ی «۱»

(تصریب، عربی (۲) و (۳)، ترکیبی)
«کاش می‌توانستم»: ليتني كنت أستطيع، ليتني كنت أقدر (حذف گزینه‌های ۲ و ۳) / «تحصیل خود را»: دراستی / «ادامه‌دهم»: أن أديم / «تا باشم»: لأكون / «مفیدتر»: أنفع (اسم تفضیل باید بیاید، نه اسم فاعل؛ پس گزینه‌های ۲ و ۴ حذف می‌شوند).

۱۷۲- گزینه‌ی «۲»

(اعراب گذاری، عربی (۲)، ترکیبی)
«تواضع» فعل امر است، زیرا به «أحبب» که فعل امر است، معطوف شده است، در حالی که «تواضع» یک اسم است.

۱۷۳- گزینه‌ی «۱»

(اعراب گذاری، عربی سال چهارم، صفحه‌ی ۶۱)
حرکت گذاری کامل عبارت: «الحال وَصَفَ مَنْصُوبٌ يُذَكِّرُ لِبَيَانِ هَيْبَةِ الْفَاعِلِ أَوْ الْمَفْعُولِ حِينَ وَقَعَ الْفِعْلُ يُسَمِّيَانِ فِي هَذِهِ الْحَالَةِ صَاحِبَ الْحَالِ!»

۱۷۴- گزینه‌ی «۱»

(تملیل صرفی و نموی، عربی (۳)، ترکیبی)
تشریح گزینه‌های دیگر:
گزینه‌ی «۲»: «فصاحة» اسمی جامد است، نه مشتق.

- ۱۸۱- **گزینہی «۲»** (توابع، عربی (۳)، صفحہ‌های ۷۸ تا ۸۳)
 «کلّ» در این گزینہ، در ابتدای جملہی اسمیہ آمدہ است و نقش مبتدا گرفته است، بنابراین برای تأکید نیامدہ است.
 تشریح گزینہ‌های دیگر:
 گزینہی «۱»: «کلّ» مؤکّد و از توابع است.
 گزینہی «۲»: «کلّ» مؤکّد و از توابع است.
 گزینہی «۳»: «الطَّلَاب» بعد از اسم اشاره آمدہ است؛ صفت و از توابع است.
- ۱۸۲- **گزینہی «۳»** (منصوبات، عربی سال چهارم، صفحہی ۷۰)
 در این گزینہ، «أحدّ» در جملہی قبل از «إلّا» مستثنی منہ است کہ حذف نشدہ است.
- ۱۸۳- **گزینہی «۱»** (اسالیب جملہ، عربی (۳)، صفحہی ۱۳۱)
 در این گزینہ اسلوب تعجّب وجود دارد: «ها»: مبتدای جملہی اسمیہ، «أشدّ»: فعل تعجّب و «یوم»: متعجّب منہ و مفعول بہ است.
- ۱۸۴- **گزینہی «۳»** (بلاغت، عربی (۳)، صفحہی ۱۵۱)
 در این گزینہ دو تشبیہ وجود دارد:
 تشبیہ «الرّق» به «سحر» / تشبیہ «الغضب» به «سمّ»
 تشریح گزینہ‌های دیگر:
 گزینہی «۱»: یک تشبیہ: «النّوم» به «سارق»
 گزینہی «۲»: یک تشبیہ: «تیسّم المؤمن» به «صیّاد»
 گزینہی «۴»: یک تشبیہ: «الجہل» به «مرض»
- ۱۸۵- **گزینہی «۲»** (بلاغت، عربی (۳)، صفحہی ۱۶۱)
 در این گزینہ میان کلمات پایانی آهنگ یا سجع وجود ندارد.
 تشریح گزینہ‌های دیگر:
 گزینہی «۱»: میان کلمات «الإنسان / اللّسان» سجع موجود است.
 گزینہی «۳»: میان کلمات «أخاک / جفاک» سجع موجود است.
 گزینہی «۴»: میان کلمات «الکوثر / الأبتّر» سجع موجود است.